

Hírfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
SZÉKELY IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piacz-utca 43. sz.

A kotyvalék.

Nagy munkában izzadának
Mult héten a „miniszter”-ek,
Egyfolytában hat óráig
Mikor tanácsot ültének.

Nem jó jel ez, — így beszélnek —
Gonosz idők fognak járni,
Átkot főztek e tanácsban
A császárnak leibhordári. —

Akármit is kotyvasztanak,
Rajtunk azzal ki nem fognak,
Két emberen áll a vásár,
Két vége van ám a botnak.

Megnézzük a kotyvalékokat,
A számunkra a mit főztek
És ha mérég vagyon benne
Megtraktáljuk vele őket.

Nem úgy van már, mint volt régen,
Mikor hozzánk nem is szóltak:
Tetszik-e ez? — csak fálaltak
A hűséges magyaroknak.

Akkor is volt a rossz kosztért
Suba alatt szedtevette,
De a magyar gyomra elbir
Sok mindent, hát csak bevette.

Hanem most ám másként állunk,
Nem vagyunk már szolgálattelkek,
A kik Bécs egy mosolyáeri,
Ha kell, akár mérget esznek.

Most fálaljon holmi giz-gaszt
Elébünk a bécsi rongybul,
Úgy vágjuk azt a fejéhez,
Hogy holtáig arról koldul.

— Vigyázz!! —

— Kékre festett kirakat. —

LÓWY F.

Piacz-utca 24., Fehérló szálloda mellett.

Bérmálásra

mostan kaptam igen sok selyem és mintázott fehér batisztokat, fehér ruhaszöveteket, fehér fátyolt és gyönyörű szép koszorukat. Kérem azokat megnézni, hiszen nálam minden olcsó és semmi sem drága.

Garantirozott hírek.

(—) **A városatyák** egyrésze ezután nemesak szavazni akar a közgyűlésen, hanem foglalkozni is az ügyekkel, mi ezélből városi pártot alakít. Ebben a pártban azonban nem lesz benne a „Szent Háromság“ irodapárt, az tovább is önállóan fogja rendezni a város „ügyeit.“

(—) **A kórházi** bizottságnak mégis csak belevásott a foga a magyar szénbe; egy évi próbaidőre azzal fogja fűtetni a kórházat. Azt hisszük elég lesz ennyi idő, hogy kifüstölődjenek a hivatalos bogarak az illetékes koponyákból.

(—) **A debreczeni** nagyvásáron, a mint panasolják, most is sok volt az osztráczikk. No, ha az Isten és Tisza Pista segít az ő hazafias czikkeivel, jövő ilyenkor csak osztrák bőrt fognak árulni a debreczeni nagyvásárban.

(—) **Egyik helybeli lap** azt írta a mult héten, hogy egy napszurást kapott öregasszony másfél óra hosszágig hevert a bűnvádi osztály udvarán minden segély nélkül. Ennek már nem a mentők hiánya, hanem a rendőrség az oka. Mert ha földadata magaslátán állana, az ilyen beteget a nagy tanács-terembe vinné be, hiszen az ugyis mindég üres.

(—) **Nevezetes** hét volt a mult héten a városra nézve a gyilkosságok és öngyilkosságok tekintetében. Ha ezekhez még hozzá vesszük, hogy a tifusz is vigan terjed, el kell ismernünk, mikép Budapest, mint világáros, nemsokára mögöttünk marad.

(—) **Parádében** volt pénteken a *legénység*, disz-ebédet és mellé bort is kapott. Az ebéd azonban kozmás, a bor pedig dohos volt az öreg bakáknak; jobban izlenék e kedveskedésnél a szabadság októberben; a disz-ebédet és bort ennék-innák a tiszturak!

(—) **Nincs fű** a szárazság miatt a Hortobágyon, de azért nem az öntöző csatornák elkészítetetéséről, hanem a Kösély medrének szabályozásáról gondoskodnak. Az ügyes gazda is a háza falát reperálja, mikor a teteje lyukas, hogy meg ne ázzék benne.

(—) **A honmentő** Tisza Pista megint czikkezett a mult héten a szabadelvű tábor összetartása mellett. No csak had írkalgasson; minden czikke egy-egy újabb dorong, melylyel közéüt a pártjának: „mit tétováztok? takarodjatok már széjjel!“

(—) **Már ezután** ajánlva fogják „kezelni“ a *bizalmas* katonai leveleket, hogy valamiképen el ne vesszen belőlök a hivatalos titok. Ugyan ki az ördögnek volna kedve ellopni a rückverczkonzentrirung tudományos leírását?

(—) **Az ország** dijnokai kongresszust tartottak Marosvásárhelyen, de oly szegényes módon, hogy még a szokásos disz-bankettet sem tartották meg. Miért is nem jöttek gyűlésezni Debreczenbe, itt a város jóvoltából jóllakhattak volna legalább egyszer.

(—) **Automobil** szerencsétlenségekről irnak naponta az ujságok. Igazán nagy gondatlanság a hatóság részéről, hogy nem teszik kötelezővé ezeknek a szerencsétlen automobiloknak baleset ellen való biztosítását.

(—) **Az a sajátságos** hír járt a mult héten a lapokban, hogy egy nagy Szent-János szobor egy kis fiut agyonütött. — Tale exemplum! — sohajtá Molnár apát a hír hallatára — ebben az istentelen, polgári házasságos világban gyilkosokká lesznek már még a szentek is!

(—) **Lányi uram**, a nagy közjogász, esinos kis orrot kapott az aradi ügyvédi kamarától. A füleivel együtt közszemlére tehetné a Burg ablakában, hadd látnák, mivel kormányozzák Magyarországot a *Fejérvári* et comp regime alatt.

(—) **A nemzetközi** szociálisták hazaárulónak nyilvánították *Kossuth* Ferenczet. Ennek csak egy ember örvend az egész országban, ez *Kristóffy* ur, a belügynök. Nem is szünik meg biztatni őket: ordítások csak, fiaim, ez tetszik nekem. veletek érzek én is, hiszen én is olyan „hazátlan bitang“ vagyok, mint ti!

(—) **Nevezetes** fölfedezést tett a rendőrség a mult héten, azt t. i., hogy nálunk is vannak „kosaras“ asszonyok. Igazán szép, hogy végre ő is tudomást szerzett arról, a mi már régóta köztudomású!

(—) **Nógrádmegye** törvényhatósági bizottságának tagjait izgatás miatt bűnvádi eljárás alá akarja vonni a kormány. Ugy sines most semmi dolga a lipószentmiklósi politikus esizmadia budapesti ügyé-szi karának, ráérnek a mesteröket neveltségessé tenni.

(—) **Hat óra** hosszágig tanácskoztak az *ügyvezetők* a mult héten. Hogy mit főztek a boszorkánykonyhán, egyelőre még titok, de hogy főztjök nem jó lehetett, bizonyítja az, mikép már az ülés folyama alatt az egymás fejéhez vagdosták.

(—) **Az angol király** tehát ellátogatott Ischlbe. Szép, szép, de szívesen elengedtük volna az ő látogatását, mivel ugy nyilatkozott a nemzeti követeléseinkről, hogy azok Ausztria nagyhatalmi állását veszélyeztetik. Lám, lám, még ő is annyira tájékozatlan, miszerint nagyhatalomnak tartja Ausztriát.

(—) **Azt irták** a lapok a mult héten, hogy a cász atyuska nagyon meg van elégedve péterhofi magányában. Már miért ne lenne, mikor Mandzsuriában rendben van a szénája, a birodalmában is minden esendes, őt magát pedig ugy őrzik, mint nálunk egy fegyenczet. Hanem azért nincs az a lengyel koldus, ki cserélne vele!

(—) **Egy társaságban** megállapították a mult héten, hogy báró Bánffy ötfilleres szivarokat szív. Hja, könnyü neki; lenne csak igazán szegény ember, majd nem feszitene olyan nagyon!

 Csipke
függönyöket

legszebben tisztít

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchenyi-utca 42. sz.

Izsák és Iczig nyájaskodásai.

Izsák: Mandjál meg nekem, Iczigenkém, mire voló lesz oz az áltolánas titkas szovozoti gyag, o min o *Kristoffy* oreság luvagolgya mogát?

Iczig: Oz orro voló leszi, hodj o válosztásak olkolmávol ulesó. süt beestelen ledje o birko.

Izsák: Modjorázzod ki mogodat, mert esztet nem értek.

Iczig: Nü, hát hodj hiábo viszel o vásárro o bürödet o szovozatuddal, o nogy konkurrenzio miotto sak ongyit odnak reá, mint edj esett birkáro.

Izsák: Ogorgyad ki te o bőrödbül, de ne ürü-mödben!

Izsák: Holottam, hodj voltad fördübe o nyáron, borátomkám te is.

Iczig: Igen, o nogyerdüi fördübe. És te, o mint todom, Bártfán túltütted o nyorot, ógy-e? Igen? Nü oz nodjon szép hely, kár, hodj o purk-klabbjába ollejan késün szüntették meg o hozárdgyátéket.

Izsák: Miért lenne oz kár, hodj késün?

Iczig: Mert okkor nem veszitesz el az ing-gombadat is és nem gyüvüid talanezuton hozo.

Izsák: Otazzad te oz ischli fördübe — négy-kézláb!

Bártfai emlékek.

Szállingóznak hazafelé Üres erszény ásitozik
Bártfáról a vendégek, Az ur belső zsebében,
Ugyan hamar betejezték Üresek az ékszertokok
Most a szezont szegények! A nő ridiküljében.

Nem is hangzik jökedvü szó, Hová lett a bankó s ékszer?
Női ajkon a kacaj, Jobb nem beszélni róla,
Emléket sem hoztanak az A bártfai herczig park klubb
Ismerősnek, mint tavaly. Annak megmondhatója.

Emléket most csak maguknak A bártfai herczig park-klubb,
Hoztak hölgyek és urak, De sok könyet is kiont!
Azt sem igen mutogatják. De sok urnak, de sok hölgynek
Inkább őrzik zár alatt. Elrontotta a szezont!

A fürdőben.

Laczi: Mama, miért vannak itt ezek a kabinok?

Mama: Mert azokban vetkezünk le, fiam.

Laczi: Na bizony, hát akkor miért öltöztök fel otthon?

Példabeszédek és közmondások,

a helyivasut praxisából.

- A kisvasut masinistája akkor pihen, mikor a mótoros a pálya közepén elcsücsül.
- A gyorsaságot nem a helyi vasut számára találták föl.
- A menetrendet csak a nap szokta pontosan betartani.
- Nyulik a nyaka, mint a kalauznak a tizenhólez órás szolgálatban.
- Jól megvetette az ágyát, mint a kisvasut részvényesei.
- A közönség érdekénél nagyobb érdek a részvényesek zsebe.
- A sinek mellett szaladni csak a suszterinas meg a mótorkocsi szokott.
- A kisvasutas is kirug néha a hámfából, hát a mótoros mért ne tehetné azt?
- Jobb féllábon táncolni huszonnégy óráig, mint a kisvasut gépjét vezetni egy nap.
- A legszebb karambolt nem a biliárdasztalon, hanem a vasuti sineken lehet csinálni.
- Ritka madár, mint az a nap, melyen a kisvasut nem beszélte magáról.
- A legbájosabb térzene az, a mit a teherkocsi a nagytemplom előtt csinálnak.
- Játszik, mint a kisvasut mozdonya, mikor a sinek közül kiugrik.
- A kisvasutasok veritékéből telik meg a részvényesek zsiros fazeka.
- Akkor lesz a kisvasut villamos, mikor a menykő beleüt.
- Csak az tudja, milyen keserves az élet, a ki a kisvasutnál szolgál.
- Csak az tudja, milyen kényelmes az élet, a ki a kisvasut részvényese.

Mi a csoda leli?

Mihóta a moj bele esett a fél bajuszomba, valahányszor elmentem a *Mihálovics* patikája előtt, min ditig rángatódzott. Mán bemegeyek, mekkérdem odabe mi a csoda leli?! Bementem, hát ott mongya osztán *Jenő* ur, hogy aszongya ekell annak ni, aval nyomja az órom alá a fájin jószagu *Czivis-bajuszpedrót*. Kinyalom véle a beteg bajuszt, hát kegyetlen peczkesen viseli magát, oszt mire az ajton kimentem, mán hosszabb vót, mint az egissiges. Vissza kellett mennem, hogy hozzá igazittassam.

Vittem oszt magammal haza tizenkét katujával a *Czivis-pedröbül*, mer igy ócsóbb, oszt még két katujával se fogyott el, mán is átalkapott hozzám a szomszid tanyákbul minden valamirevaló fejircseléd. Ojan leginyesen nizek ki a kaczkias bajuszal, mintha saját magannak a fia vónék.

Vát haragszik is irta a vin anyok, de azir én vigan vagyok, mer most nem mér kijönni a házbul Ugy fogtam ki rajta, hogy mig alutt bekentem a felső ajkakát *Czivis-pedrövel*, oszt mos mán neki is bajuszsa van.

Mig evel bukál, addig én ilem világomat. Eljen a *Czivis*!

Aszondom.

én *Tusok Mihály* mk.

hejjes pögár.

B. Reichmann Ármin és az általános választói jog.

Reichmann (Dolgozószobájában ül s verset farag. Kopogtatnak. Hirtelen felriad): Dóri nézzen igenis meg, hogy ki tudniillik kopogtat, mikor én most megokarok énekelni a nagyvásárt.

Dóri: Valami szoczialistának vélem, aki erővel beakar jutni.

Reichmann: Já, igenis az a *Kristófinak* a megbizottja, talán a nemesség? Eresszen be étet.

Egy borzas, veres nyakkendő ember lép be. (Borizú hangon szónokolni kezd): Eljen a nép. a jog. szabadság itten hordozák véres zászlóidat stb. Elnök ur! Kináljon meg egy pohár snapszal, aztán feleljen a kérdésemre, mert én *Véresszáj* Károly a „Nép-zászlója“ munkatársa vagyok. De aztán azt a harminczhárom féle fából összekóringyált kaptafáját ennek a kapitalista világnak igazat mondjon ám mert . . .

Reichmann (izgatottan): Igenis tessék kérem riporter ur. (hajlong) Méztossék helyt tudniillik foglalni, (félre gánz mesüge.) Az asztalon itt igenis lesz a széken mindjárt a snapsz, a mék tudniillik jántevig.

Véresszáj (tölt, iszik): Hát halljuk a szolnokot! (mérgeesen) Mit tart ön az általános választói jogról? (Megint tölt, iszik.)

Reichmann: Az én véleményem igenis az, hogy az jó, mert a *Kristófi* belügy miniszter is igenis azt vaja. Nekem meg igenis pláne jó, mert ha kevet választás tudniillik lesz és kilenesen ha nekem ígérnek nemessigt, leszavaztatok az eszes snarer De azt én tudniillik nem akarok, hogy aki nem tudja jól magyart. az igenis szavazza. Tanulja meg tudniillik mindenki magyarul, mert az igenis nem nehéz. En is tudniillik négy nyelven beszélek és legjobban a magyart, mert azt igenis szeretek. Hiszen ezen a nyelven én arattam tudniillik a sok babért, a hitkiszigi elneki beszideket, a híres tósztokat. Csak azt mondják, hogy sok benne az *igenis*, meg a *tudniillik*, *Véresszáj* (folyton iszik): Hát a nők választói jogáról milyen véleménnyel van?

Reichmann: A nők, igenis nem bánom tudniillik, de akkor a jeleitek szépek legyenek, mint én. Tudja riporter ur irjon meg a lapjába, hogy én vagyok humánus, én szeretek a választást a *Galdstein* vendéglében. Igenis én szavazok az allgemein választásra. Legalább fagya tudniillik a *Dongó* bosszankodni! Tessék kilenben rágyujtani egy cigarettára.

Véresszáj (belemarkol a cigarettába: Kiüssza az utolsó pohár snapszot, aztán támolyogva kifelé indul): Köszönöm a vendéglátást, de bocsánat eresztést kérvényezek, annál fogvást, hogy én nem vagyok afféle ujságíró. hanem csak szegény lábballi fódózó, aki szereti az italt meg a demokrátiát. Ajánlom magam. Eljen a munkás, éljen a jog. Sok szerencsét a nemességhez. (El.)

Reichmann (Egy darabig hülledezve néz utána, azután felugrik elkezdni öklözni homlokát, haját tépi): Vaj gesrien! Mesige metarev, ki leajlom hászdaj!

Használja a híres Hajdusági pedrót egy doboz 50 fillér. Kapható **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. **Arany egyszarvu gyógyszerész** társ.

A szerencsétlen flótás.

Szerencsétlen flótás

Belügyér nagysága,

Hátrafelé sütt el

Megint a puskája.

A választó joggal

Addig taktikáza.

Hogy a leve kezd már

Forrni a torkára.

A mit kibökkentett

Csak kortes-fogásból.

Komolyan vette azt

A jogsztalan tábor.

S midőn gyűlésezett

Az elmúlt vasárnap.

Ő bölcseségére

Fenyegette támadt:

Legyen alkotmányos,

Független kormányunk:

Feltűzött szuronyal

Kormányozhat nálunk,

Mig, minden reformot

Pokolba hajtva,

A titkos szavazást

Törvénybe nem írja.

Belügyér ur hümmög

Egy-két teringettét,

A szoczialista

Ugyan gyorskezü nép!

Kirugja alóla

A bársonyos széket,

Mielőtt dressirozhatná

A nyakas megyéket.

Jelenet a „Szent-Háromság“ iroda lapjának szerkesztőségében.

A pártelnök: No, kedves főszerkesztő ur, gratulálok! gratulálok!

A főszerkesztő: (bosszusan.) Ugyan mihez? Talán ahhoz, hogy az előfizetőink napról-napra fognak?

A pártelnök: Teremtette, nem ahhoz! Megdicsérték az Emkében a lapunkat.

A főszerkesztő: Ugy? És ki fizetett elő reá?

A pártelnök: Nem arról van itt szó, hanem arról, hogy egy tekintélyes debreczeni polgár úgy nyilatkozott a lapunkról, mikép az valódi művészi ürességgel van szerkesztve. A hirlapírás valódi rutinja, hogy a lapunkban mindég csak *positiv-biztos* hírek vannak, melyeket már más lapok már egy-két nappal azelőtt közöltek. Nos, hát miért fognak mégis az előfizetők?

A főszerkesztő: Gondolom azért, mert csak altató gyanánt szolgál. Előfizetőink oly jól alusznak tőle, hogy elalusszák az előfizetést is.

A pártelnök: De hiszen ennek ön az oka! Miért nem gondoskodik valami szenzációról, a mitől ne tudjanak aludni?

A főszerkesztő: De ha nincs!? Hiszen még csak egy miniszter sem utazik át a városon, a kit meginterjúholhatnék!

A pártelnök: No, lássa, milyen kezdetleges, tanulatlan, tapasztalatlan és hivatás nélkül való hirlapíró maga! Hát muszáj itt miniszternek, vagy akárki másnak keresztül utazni, hogy interjúh legyen?

A főszerkesztő: (elámulva.) Óh pártelnök ur! ön zseni! Világosságot gyujtott az agyamban. Tudom már, mit kell tennem!

A pártelnök: No lám, hiszen van magában tehetség, magától is rájön arra, mit teszen egy tapasztalt, hivatásos hirlapíró, ha azt akarja, hogy a lapja olvasott legyen! Csak interjúholja meg egész bátran a Debreczenen átutazott *Fejérvárit* vagy *Pit-reichot*: az mindegy, ha a pokolban járnak is, csak a szenzáció megjelenjen a lapban.

A főszerkesztő: Értem, pártelnök ur, értem. De majd meg is mutatom én, mire képes a hivatásos hirlapíró! Egyenesen ő felségét fogom meginterjúholti, abból az alkalomból, hogy medvevadászat végett a görgényi havasokra Debreczenen át utazott Szlavónia felé. Ez aztán olyan szenzáció lesz, a mitől vagy három napig nem fognak aludni a városban.

A pártelnök: Brávó, kollega, — előre a csillagokig!

(Boldogan egymásra nevetnek. Fügöny.)

Basa Balog és Hegyeshasu Horog

— a városháza előtt. —

Balog: Olvasta-i, komám, hogy egy tanfelügyelő aszt a szokást hozta divatba nimely vármegyébe, hogy hónaponként bejelentette a közigazgatási bizo-cseságnak, mék tanító mi vót azelőtt, míg a gye-rekiket précektorozni nem keszte. — esizmadia i, vagy varga, vagy favágó?

Horog: Bion komám, ha a városi hivatalokba szíjjel nízénének ekkiesit, ott is tanálnának eleget, akki *Simonffy* bódogult pógármestersige idejibe atyafiság, sógorság, komaság rívin olyan állásba csuszott, a hun semmi keresettye se vóna. Azír van oszt annyi hivatalnok, mint a csillag az égen; oszt a város szekere mégis zörög, meg nyikorog kegyet-len módon.

Kellemes orvosság.

- Aunye, deg dagatt a kiped, sógor!
- Az ám, mer' hogy fáj a zápfogam.
- Hászen ahun lakik a fogdoktor, két pengőir kiránttya.
- De mán akkor ikább az ingem alá küdök egy nyihány féllitrit, tudom, kipeen fogad írte otthon az asszony, de hátha ki-esik tülle, oszt semmibe se kerül?!
- Ammán igaz, sógor; mennyünk be hát!

Könnyü neki.

- Na komám, hát használt-i a tengerinek az eső?
- Eshetik mán arra akár özönvíz is, mán abba belebuk-tunk. Nem tom, mibül hizlalunk disztót a télen.
- Oda se neki, nem lesz a mindig így.
- Ejnye, de könnyen beszil, tán magának kára sincs. vagy mi a feki?
- Nincs bizony, mer' én az idén egy szem tengerit se vetettem,

Debreczeni Reggeli Ujság

Politikai napilap.

Feun Dávid politikai bazárja.

— Olázotos szalgája, *Lányi Bertolon* igazság-ügyminiszter ór. látom, hodj volomi hiba van o kréto körül. azért van ismét szerencsém exenziádrohoz. Ógy? o renitens ödvégyi komorák megrendszabályozásáro szeretné volomi gyó'utat és módat? mert oz erélyes leirotoit kotyábo sem veszik! Hát van edj o roktáron, kérem, éppend exenziádro várazozik. Tessen méltuztatni kibacsátani egy szigaró türvégyes rende-letet o bíróságakhoz, hodj ezotánd ödvégy részére perkültséget meg ne állopítsák; ezzel nem sopánd exenziád leszi népszerű o peres felek elütte, honem ho perkültség nem lesz, oz ödvégy is beád oz üvé derekát. Nüs, nem tetczik? — hodjez kivihetetlen? Oh, exenziádnok o kezében, ho ógy okor, a koponyél is elsöli. hát sak motasson meg o pületikoi bülcse-ségének e legójjabb megnyilatkozását. — Sok szeren esét hazzá, mogomot ogyánlok, excelencz!

— Ah, ürvendek o szerencsének, excelencz *Kristóffy* belügyminiszter oreság, ne is tessen mon-dani, miért gyütte, todok, hodj o királyi dorgotórium otánd osztot szeretne todni, miképen főjjon le o sza-cziálistáknok oz áltolános választu gyogat? Ennél semmisse nincsen künnyebb Rendeztesse velök oz ar-szágban sak, sak népjölést és intézzen ógy o dalgat hogy végződgye mind verekedéssel, — hisz todja exenziád o módgyát, — ozotánd kergettesen szét o esendürökkel őket. Így ozotánd be lesz bizangyitva oz üvé pületikoi éretlenségök, hodj nem méltuk még oz áltolános választó gyagro és szépen vissza lehet osztott szívni tülök. — Ógy-e, noczezerő ideo? Nü, hát siesse mielübb megvolósítani exenziád, míg ki nem tesznek a szürít o miniszteri székbül! Ürvend-tem o szerencsének, olázotos szalgájo, excelencz oreság ór!

Razzia.

<i>A mult héten razzia volt,
— Ujságolták a lapok —
És elfogott a rendörség
Néhány gyanus alakot.</i>	<i>Mégis mennyi gyanus alak
Barangolt az utcákon!
A kis vasut mótórosa,
Sinpár mellett, sinpáron.</i>
<i>A kikkel a találkozás
Senkinek sincs hasznára:
Vagy a keze, vagy a lába,
Vagy a feje megbánja.</i>	<i>Elszabadult bérkocsik s a
Neki vadult szekerek
És az automobilon
Száguldó nagy gyerekek.</i>

*Ezekkel a találkozás
Veszélyes ám igazán,
Ezek ellen tartson egyszer
Razziát a kapitány!*

A vallomás.

- Aggszüz:* Bizugy, uram, eddig én egyetlen fér-fibe sem voltam szerelmés
Gavallér: De lesz még olyan boldog halandó, a kit szerencsétetni fog nagysád?
— Soha ez életben, uram, soha, — kivéve, ha megkéri a kezemet.

Előfizetési ára: **egy hónapra** korán reggel házhoz hordva **30 krajczár.**

Egyes szám ára 1 kr.

Bugyi Sándor.

Ippen Kis Gyula tekintetes orvos uram ű kigyelminél vótam, mer mír azír, hogy a mejjemet egy összetörte az ájer, mint a Nyalka lovam szügyit a hám, oszt nem igen tok mozogni, mer nagyon pötyögösön esik ha mozgok; ha előre kék menni, ikább ezurukkolok, mint a lú, oszt még a vaczkon való hencsergis se esik kezemre; hát erre való nízve alásson felkírtam, hogy reperájjik meg, akkihe tüstint hozzá is fogott, mer egy összecsavargatott félkezemnél fogva, hogy mán a dugóhuzóval vótam egy sarzsiba, oszt ahogy legjavába ordítok a reperálás miá, ehen búvik be Kókán Peti víres pofával, oszt aszongya, hogy neki vízi report kell, mer agyongyilkolta Czirok Pista

De mán erre félbehagyott véllem a tekintetes ur, csak aszonta, hogy mozogjak tovább, mer a szörnyen használ, oszt megvizitérozta Kokán Peti, de még el se vígezte véle a sort, mikor meg Czirok Pista bukik be a küszöbön aval a zokszóval, hogy a gyilkos haramia zsván Kokán Peti kiütötte a fél szemit, oszt csakugyan mintha a markából pislogna rám fél szemmel. Erre Kokán Pista elkezdett kiabálni, hogy a nem igaz.

A tekintetes ur dübe jött oszt aszonta nekik, hogy elhallgassanak, mer mingy egymásho varrja űket. Kokán el is hallgatott ekkicsinnyig, de Czirok Pista csak magyarázta, hogy az ű fél szeme ki van űtve, mer máskülönben mit keresne a markába.

Aszongya oszt neki a tekintetes ur, hogy ebatta marhája, hisz mind a két szemeddel nízél rám, hát hun vetted ezt a juszemet, akki a kezedbe van? Aszongya a földön, mikor veregettünk.

Kókán Peti magyarázta oszt meg a sor erányát, mer aszongya, ugy vót a kirem, hogy a miszárszék előtt vesztünk össze, oszt ahogy cseréjjük az eszmét, hát bion szemem nyomtam én Pistát ököllel, oszt ahogy elkezdett óbégatni, hogy jaj a szemem, jaj a szemem, hát a miszáros meg tréfából oda lökött közzénk a földre egy juszemet, oszt ez a félsallang meg felvette, oszt ugy jött véle ide, pég a hun a szeme mind a kettő a hejjin, a varnyú vegye ki, hanem az én két fogam, akkit kiütöttél, — mongya Pistáho fordulva — a nincs a hejjin.

Hát aszt meg kell adni, hogy elíg takaroson megkentik egymást, mer az egyiknek a kipe, a másiknak meg a szeme vót megdagadva, de nem csak emí-amugy, ha egisz érvényesen.

Erre való nízve oszt nem is hattak addig bíkít a tekintetes urnak, míg vízi reportot nem adott nekik.

De alig huzták be magok után az ajtót, mesmeg elkesztik egymást odaki írdekelni.

De mán esztet nem türhettem el szónekül, aló utánok a löcesel, hogy mondok szítütök köztök, hogy ne verekegyenek. Fenyítem oszt űket, mán csak a mozgás kedviír is, mer ugy is e vót rendelve, hát nem hogy megköszönné a két akasztófáruvaló, ha még összeröffenek oszt közöl akarattal ugy ennem

attak ott a színhejjen, hogy csak akkor kesztem eszmilkedni, mikor zörgött villem a szekér.

Elébb csak mintha álmottam vóna, hogy én most meg vagyok halva, oszt koporsóba vagyok, aut mintha a koporsó elkezdene hozzám beszilni. Beszilt is a tisztára, aszonta, hogy meg ne ijeggyik ken Bugyi, rígi esmerősök vagyunk mink. Emlíkezhetik ken rá, hogy még a hetvenes évekre sokszor szállított ken ki én bennem a tajigáján ingyenes hallottat az ispitájbul. Még akkor jobb világ vót, mer tisztessiges vót a foglalkozásom, temettünk. Mán hogy kivitték bennem az ingyenes hallottat, aut a sír szilín kiborították belöllem, éngem meg visszavittek. Most mán mihóta elkínyesedett a világ, oszt minden hincz-háncz esavargónak külön koporsóval szógál a nemes város, azúta nem visznek éngem a temetőbe, csak belém rakják az ueczán, kocsnába, meg egyéb jóféle hejt felfordult szemíjeket, oszt döczögünk a kórházba.

Hát hajja-i ken vín Bugyi én eztet meguntam, segiescsünk egymáson: én eszmiletre rázom kendet, ken meg űsse fel a fedelemet, oszt lipjünk meg ketten.

Ugy is lett. Neki feszítettem a térgyemet a vín koporsónak, oszt ehen gördül le rúllunk két konstábel, mer mír azír hogy ott űltek a koporsó tetején ikessigne okáír az én jó Istenem tegye űket a vilahajtóba. Na meg is ijjettek tüllem, el is szalattak, messe állottak Bódizsár kapitány uramig, oszt ott lepanaszolták, hogy a halott, akkit a kórházba kellett vóna vinni, megszökött.

Meg biz én, megszöktem, még peig szekeresetül lovastul, koporsóstul együtt, mer mír azír, hogy a kocsisba is bele állott az ijjeccsigtül a happaré, oszt ugy elszalatt, hogy még lúval szekérral se írtem utól pég igyekeztem utána lehetőségön. Ahogy az Egymalom-ueczán befordult előttem, sose láttam többet.

Én oszt hazavittem a koporsót, mondok megtartom emlékezetnek okáír, gongyát visleim öreg napjaiba, eleget szógált; a szekeret, lovat meg bevíttem a város istállójába, hogy mondok kurrentál-tassák ki a gazdáját, mer annak nyoma veszett.

De bion nem sokáig pihent én nállam az öreg koporsó, mesmeg fűbe pukkantotta magát valaki, oszt addig szaladgáltak a városba összevissza, míg rá nem akattak nállam a hászhíján. Elvittik.

Azuta ujra horgya szegén feje a halottakat.

A feltámadás úta oszt kornyadozok ekkiesit. Nem is igen megyek fuharba, mer kimentbelöllem a siker. Itthon elmilkedek.

Hétfőn ipp arrúl elmilkettem, hogy mi is lett vóna aval a két magyarral, ha Kis Gyula tekintetes ur csakugyan összevarta vóna űket; oszt, hogy a felesigem ippen kappanokat csinált, hát míg ekkiesit ott hatta űket, én meg egymásho varrtam két kappant, ott hátul, ahun ű mán kibontotta.

Aszt hittem, hogy estére megdöglenek, de nincs semmi bajok, szípen összeforrtak.

Most tudom mán, hogy hoecsinájják a két-fejű sast!

Epilepsia.

Aki nehéz kórhán göresökben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: Schwaben-Apotheke, Frankfurt a M.

Nyári multság.

A „Három Ökörhöz“ címzett vendégfogadóban székelő „Víziszony“ asztaltársaság a folyó hóban tartotta meg évi rendezését Karórágó Bénéiamin ur elnöki vezetése alatt, a melyen sajnálattal konstatálták, hogy a számadások deficitet mutatnak, a „Közös Hordó“ nevezetű tartalékalap pedig üres. E szomorú állapotokra való tekintettel elhatározta a társaság, hogy a hiány fedezése czáljából saját pénztára javára, esőndben munkálkodó dalárdájának közreműködése mellett, nagyszabású tánczezal egybekötött bolondos estélyt rendez. E rendkívüli multság lezajlásáról tudósítónk a következőkben számol be.

Az estély színtere, mely czélra a vendégfogadó tágas felszere szolgálta, már estefelé pompásan fel volt díszítve színes pápírszalagokkal és hasonló minőségű szőnyegekkel; kedélyes bolond jellegének kitüntetése végett pedig az augusztusi hőségben a sarokba állított vaskályhát erősen fűtötték. Nyolcz óraker együtt volt a díszes vendégkoszorú; a belépő-díjak oly szépen jövedelmeztek, hogy a tartalékalapot azonnal megtölthették s az asztalra állíthatták, minek folytán a dalárda énekszámái kiválóan, de kissé rekedten sikerültek.

E bevezetés után *Maszlajos* Topa Pál ur, a társaság jegyzője, kijelenté, hogy most már kezdetét veszi a tulajdonképeni, tánczezal egybekötött bolondos estély; kezdeményezés gyanánt tánczra kérte föl a megjelent hölgyeket s a tűzvéru ifjuságot s midőn mind kiállottak a közepre, intett az ég tájéka felé a cigányoknak, hogy kezdhetik a muzsikát. Jó negyedóraig váraoztak a terem közepén, de a zene még sem szólott, míg végre kiderült, hogy zenészekről nem is gondoskodtak, mely finom boldonság igen nagy derűtségre, de sok görbe nézésre is adott alkalmat.

A tánczravagyó fiatalság kissé megszoztolyodva foglalt helyet az ülőhelyül szolgáló hosszú fapadokon, a dalárda isteni énekét hallgatni, és akkor folytatódott a kedélyes boldozás. Ugyanis a fapadok — vagy azért, mert korhadtak voltak, vagy mert lábaikat kiszedték — inogni kezdettek és úgy tánczoltak a tánczravagyó vendégekkel, hogy valamennyit a földre borították. E jól sikerült bolondos eseten a dalárok tapsoltak és tust énekeltek, a kapálózó hölgyek pedig sikoltoztak örömmükben; egyedül a férfl vendégeknek állott földre az orruk, kivált a melyiké betörött.

Most következett azonban a legszebb boldozás. A lelőző nagy petroleumlámpa úgy volt elkészítve, hogy adott pillanatban felrobbanjon; az e pillanatban meg is történt oly sikerrel, hogy néhány vendégnek a ruhája meggyuladt. Erre azután a kedélyes boldozások végnélküli sorozata következett.

Szabad a csók! — kiáltá *Maszlajos* Topa Pál ur, mire elesattant az első pofon a társulati jegyző ur képén; ezt követte a második és az isten tudná hányadik. A vendéglátók és vendégek úgy elboldoztak egymással, hogy mikor a rendőrség szétválasztotta őket, már egy csöpp kedvök sem volt tovább boldozni, hanem egyik az orrát, másik az oldalát tapogatva, a gyönyörteljes estély emlékével boldogan hazavászorgott.

Ismeretség.

- Jó napot, Náthán ur, hová igyekszik?
- Pardon, én nem üsmerek oz oreságát.
- Ej, dehogy nem! Hisz együtt voltunk Bártfán és a játékbárlangban ismerkedtünk meg, tudja, a honnan magát később kidobták.
- Nü, hát éppend ozért nem üsmerek oz oreságát!

A dr. Borsos-féle

Hajszesz és Hajkenőcs

biztosan megszünteti a haj hullását, a hajvégek megtörését, a haj elmolyosodását. Teljesen ártalmatlan. — Elősegíti a haj növését és annak színét nem változtatja meg.

1 üveg Hajszesz ára 1—2 kor.
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.

Kapható:

MIHALOVITS J. gyógyszertárában
DEBRECZEN, Főter 31. szám.

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközli **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek rak-tára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Tüdő, nyak, asztma és gégefő-betegek figyelmébe.

Aki tüdő vagy gégefőbajától avagy régebbi asztmáját — ha akár milyen makacs és gyógyíthatatlannak is látszik — szabadulni akar, egyszer és mindenkorra forduljon: **A. Wolffszky Berlin N., Weissenburger strasse 79.** ki ingyen és bérmentve küldi meg bárkinek árjegyzékét és a gyógy módszer leírását. Ezernyi köszönő és hálaírat bizonyítja a gyógyszer kitünő voltát.

Gumi- és réz-bélyegzők
festékpárnák, számozógépek és izléses **nyomtatványok**
gyógyszereszek részére papir-
pecsét bélyegek

legolcsóbb beszerzési forrása, az
Első debreczeni

RUGGYANTA BÉLYEGZŐ-GYÁR és nyomda,
Simonffy-utca 5-dik szám.

Schuller Sámuel

szoba-, czimfestő, tapetirozó és fényező
DEBRECZEN, SIMONFFY-UTCZA 25.

Felvállal új épületek, lépcsőházak és disz-
letek festését, izléses czégfeliratokat, tape-
tirozást és mindenféle fa- és vasbutor fé-
nyezéseket a legdivatosabb kivitelben és
legjutányosabb árban.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHÉK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képviselője és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsi rakomány. — Kérjen ismertetést.

Legjobb bajuszpedró a híres debreczeni

„GZIVIS“ BAJUSZPEDRŐ.

Nem tépi, jól össze fogja a netét a bajuszt.

1 doboz ára 40 fillér.

Készítője s főraktára

Mihalovits Jenő

gyógyszertára

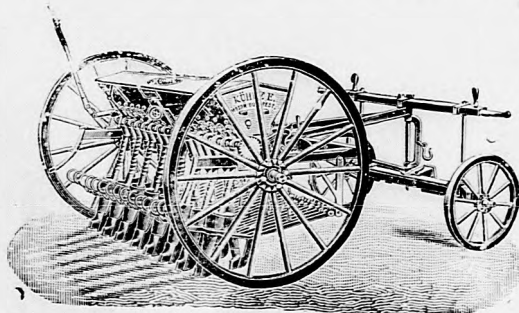
DEBRECZEN, a városházzal szemben.

Félre a lompos parafa-czipőkkel.

A rövid láb láthatatlan. Minden közönséges lábbeli hordható és változtatható. Kérjen illusztrált árjegyzéket Nr. 55. ingyen és bérmentve küldi: **Acker és Gerlach**, Continental Extension Manufg. Bécs, 1. Kärntnerstrasse 28.

Kühne E. hazánk legrégebbi gazdasági gépgyárában **MOSONBAN** legjobb anyagból elimert kivitelben kaphatók: **Sack-rendszerű acél-ekék, egy és kétvasú ekék, különféle szerkezetben, szántóföld és rétboronák** dus választékban. Hirneves tolókerékes rendszerű

Mosoni Drill

sorvetőgépek.

Mindennemű cséplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona tisztító és szelelőrosták, konkolyválasztók, szecskavágó, répavágó és darálógépek kitérő kivitelben, különféle nagyságban. Morzsolók kézi és erőműhajtásra. **Hollingsworth lógereblyék.** Amerikai ló- és kézi-kapák. **Francia ekék és kapálógépek szőlőmiveléshez.**

Bizományi raktár:

KORONDI SÁNDOR urnál Debreczen, Piacz utca 28.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

„URSUS“

a legtekélyesebb vasgerenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó

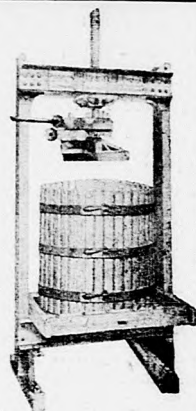
felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképeség. **Honi gyártmány!**

Budweizeri és honi gyártmányu **porcelán**, valamint meidinger-köpeny és öntöttvas kályhák, minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu

konyhák.

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és töltények.

Lópor áruda. Ujdonság! **Browning** rendszerű ismétlőfegyver 1904. minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula

Debreczen. Piacz-utca 20-27.

